

Хлібороб

Микола Устиянович

Гей, хто на світі кращу долю має,
Як той, що плугом святу землю оре,
Золоте зерно на ній засіває,
З пустарей творить царинное море?
Гей, хто пожитки чеснійше відносить,
Як той, що літом старанно на поли
Серпом, косою буйні ниви косить
І божий даток зносить до стодоли?
Хто несе більшу прислугу для світа,
Для своїх братей, як той, що віками
Голодним хліба подає досита,
Кормить держави своїми руками?
Іль котра биржа, як золота скиба,
Відсотки більші в пожаді сплачає,
Скоро землю благословлять неба,
А з чола дощик працю підливає?!
Іль чиє діло, чиї мильші труди
Від тих, що сонце теплим личком гріє,
Роса холодить, благословлять люди,

І м'який легіт солодочком віє?

Десять талантів дає бог на світі —

То десять пальців, кожний з ними-сь родить;

Верж їх до скиби, трудись в ярі, в літі,

А вдячна осінь щедро нагородить.

Нехай там витязь добивавсь слави,

Торжник по морях шукає заплати,

Я не лишуся землиці, мурави,

Піснь відспіваю та й пійду орати!